

ההגבלות האמריקאיות מעודדות את חיזבאללה להמשיך לתקוף בלי חשש

26.04.2026 | שבת בן מאיר written by

המגבלות המוטלות על פעילות צה"ל בלבנון והפסקת התקיפות בביירות מאפשרות לחיזבאללה להמשיך להפר את הפסקת-האש, בלי לחשוש שהמחיר שישלם על כך יהיה בלתי-נסבל. הן משאירות בידי אירגון הטרור הלבנוני את ההחלטה על המיקום, העיתוי, התדירות והאמצעים בהם יתנגש בישראל וגם את השליטה בגובה הלהבות. כך ניתנת לחיזבאללה למעשה גם האפשרות לקבוע כללי-משחק חדשים ולעצב את משוואות התגובה מול ישראל.

הנשיא טראמפ ביקש לרסן את ישראל כדי לסלול לממשל עאון את הדרך לשיח מדיני עימה. למעשה, הוא שלל ממנה חלק מחופש-הפעולה שהיה לה עד לפני חודשיים והתיר לה להמשיך לפעול כשיד אחת שלה קשורה מאחור.

לשיטתו של טראמפ, תהליך שיביא לכינון הסכם-מדיני, יוכל לדחוק את חיזבאללה לפינה, לשלול ממנו את הלגיטימציה להמשיך הלחימה ובכך להחליש את אחיזתו בלבנון. בווינגטון כמו בריאד מאמינים שהסכם אמריקני עם איראן, יחד עם הסכם ישראלי-לבנוני, יכריחו את חיזבאללה להפסיק את הלחימה ואולי אף להעמיד את נשקו הכבד תחת פיקוח בינלאומי. אשרי המאמין.

לנוכח המציאות הלבנונית הסבוכה, הנשיא טראמפ יהיה עלול דווקא להיווכח שהריסון שהטיל שרת דווקא את חיזבאללה ² המתנגד העיקרי לתהליך המדיני זרוע הפרוקסי העיקרית של האויב האיראני של טראמפ.

יותר מדיי שחקנים, מבית ומחוץ, בוחשים בקלחת הלבנונית. קשה להתיר את סבך המתחים ואין טעם לצלול לעומקו. השאלה העיקרית שצריכה להדריך את ישראל במדיניותה היא איך להסיר את האיום הביטחוני הנשקף כלפיה מחיזבאללה. אם הגנרל עאון היה מסוגל לספק זאת, אולי היה מקום לדון עימו על המחיר, אך הוא מגיע למשא ומתן עם ציפייה אחרת ² להפסיק את הלחימה הישראלית ולכונן תהליך שיביא לנסיגת צה"ל ולהגבלת הפעילות הישראלית במדינתו. הוא ואנשיו אמנם היו רוצים לראות את ארגון חיזבאללה מפורק מנשקו, אבל אפילו הם לא מתיימרים להציג זאת כיעד ריאלי שאותו יוכלו להשיג בכוחותיהם ואין להם שום כוונה להגיע לעימותים שיחזירו את לבנון לעידן מכוניות התופת ומלחמת האזרחים. כאשר אלה הן הנחות המוצא לדיונים, לא נכון מצידנו לשלם מחירים ביטחוניים.

יתכן שלא היתה לישראל ברירה אחרת מלבד היענות להזמנת טראמפ למשא ומתן. את הפסקת האש שנידרשה בתמורה לכך ניסינו. משימתו של הדרג המדיני בישראל כעת היא לשכנע את הנשיא טראמפ שהסיכויים שהחלשת חיזבאללה תושג באמצעים מדיניים הם קלושים.

חובתו להבהיר כי ההגבלות על פעילותה של ישראל בלבנון, לא רק שלא מחזקות את ממשל עאון מול חיזבאללה, אלא שהן מחזקות את אירגון הטרור השיעי באופן שמבסס את אחיזתה של איראן בזירה זו ובכך גם מעודד את המשטר בטהראן, בניגוד לאינטרס המובהק של טראמפ.

ישראל לא צריכה לשחק לפי הכללים שחיזבאללה קובע. גם לא לפי כלליו של הגנרל עאון. תגובותיה להפרות הפסקת האש צריכות להיות לא פרופורציונאלית כדי לערער את הנחות היסוד של חיזבאללה בתיכנון פעולותיו נגדינו.

צריך לעשות יותר גם בעזה

כמעט חודש חלף מאז העבירה "מועצת השלום" בראשות ניקולאי מלאדנוב לחמאס את הצעתה לתהליך התפרקותו של אירגון הטרור מנשקו. בהנהגת חמאס הודיעו כי הם מקיימים התייעצויות מעמיקות בעניין זה. את עמדתם הרשמית הם טרם העבירו. בינתיים הם הסתפקו ברשימת הפרות מצידה של ישראל ובדרישה כי זו תמלא את כל התחייבויותיה כתנאי לכל מהלך אחר.

אין צורך להמתין בנשימה עצורה לתשובה הרשמית של אירגון הטרור. דובריו השמיעו פעם אחר פעם את עמדתם השוללת כל פשרה בעניין הנשק. אמנם בעצת המתווכים, הם הורידו את הווליום התקשורתי בעניין הזה, אבל עמדתם לא השתנתה. כשיגיע הנוסח הרשמי הסופי הוא אולי לא יכלול את המילה "לא", אבל זאת תהיה משמעותו.

בשבוע שעבר פורסם כי במסמך מודיעיני שהועבר לדרג המדיני, הזהירו גורמי צה"ל שחמאס משתקם באופן משמעותי במהלך הפסקת-האש. לא נזקקנו לכך כדי להבין שזהו המצב. טורים ומאמרים לא מעטים בנושא זה, המבוססים על מידע גלוי, פורסמו גם בין דפיו של העיתון הזה. חלק גדול ממהלכי חמאס נעשה לעין כל וללא מאמצי הסתרה, גם מתוך כוונה להבהיר מי כאן הריבון. אם כך הדברים מעל פני הקרקע, אפשר רק להעריך מה קורה מתחתיה.

מלאדנוב ואנשי מועצת השלום כנים במאמצייהם, אך גם הם יודו שיכולתם להשפיע על חמאס בסוגיית הנשק, מוגבלת למדי.

שני אילוצים משמעותיים משפיעים על המדיניות הישראלית בעזה. הראשון: אילוץ מדיני ² המחוייבות לתכנית עשרים הנקודות והרצון שלא להצטייר כמי שהכשילו את יוזמת טראמפ. האילוץ השני הוא המשאבים. רצועת עזה היא זירה משנית, ההזדמנות מול איראן מחייבת להציב אותה במוקד המאמצים ולא לאפשר לשום זירה אחרת להסיט ממנה את המבט והקשב. למרות זאת, הרושם הוא שעדיין קיים מרחב לא קטן לפעולת כוחותינו, במסגרת המשאבים הקיימים ובלי לפגוע בהסכמות המדיניות.

אין המדובר רק במאמצים לסכל הברחות וייצור-נשק ולפגוע בהשתלטות חמאס על משאבים המיועדים לאוכלוסיית עזה, אלא גם בפעולות יזומות, בפרופיל נמוך שיכללו פגיעה בפעילים, תשתיות, מצבורי נשק, מנהרות, מתקני שלטון וכיוצא באלה. פעולות שיבוצעו במשאבים שבידי

שב"כ ופיקוד הדרום ויחייבו את חמאס להשקיע בהגנה על נכסיו במקום בשיקום או בתקיפה של כוחותינו. הפעולות התחבולניות שיוחסו למוסד בזירות האחרות, יכולות להוות השראה לסוג הפעולות הנדרשות בעזה. בלי זאת, פיגועים והתקפות מצד האוייב הזה נגדינו, הם רק עניין של זמן.

פורסם בישראל היום, בתאריך 27 באפריל 2026.

*הדעות המובעות בפרסומי מכון משגב הן על דעת המחברים בלבד.